

[Korsgaard.]

jo ganske rigtigt Bestemmelse om, at Børnefradraget, og ogsaa Forsørgerfradraget, hører op med en vis Indkomst. Men det er jo noget helt, helt andet, det er en skjult Forøgelse af Progressionen og har intet med det, der er langt vigtigere, at gøre, med Skatteevnen. Det afgørende for mig er her, at Skatteevnen trods en tilsyneladende høj Indtægt godt kan være meget ringe — navnlig være stærkt forringet. Der er Princip i at hjælpe herpaa ved at sige, at i saa Fald skal en vis Skatteforhøjelse ikke foretages. Men det er det, man ikke har gennemført fra Venstres Side. Jeg er dog ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Clausager ved at tænke nærmere over Sagen aldrig i Fremtiden vil gøre noget saa frygteligt, som han har gjort her.

Til den højtærede Finansminister har jeg ikke mange Bemærkninger. Ministeren sagde: Om der kan blive Balance eller ikke, er vi jo enige om, at det ved ingen af os. Den højtærede Finansminister oversaa ganske de 5 Mill. Kr., som jeg havde været saa elskværdig at anvise ham tidligere, og som jeg jo synes, han først kunde putte ind i det Hul, der er. Dernæst sprang den højtærede Minister over, hvad der for mig ogsaa er meget vigtigt, nemlig om der overhovedet er nogen afgørende Grund til, at der skal være Balance for hvert enkelt Aar. Det har jeg allerede tidligere nævnt, og den højtærede Minister har gennem Overførelsen givet Bevis for, at han i Virkeligheden ikke selv mener, det er nødvendigt. Derfor synes jeg heller ikke, at der paa en Tid, hvor vi er meget stærkt belastet med Skatter, er nogen saglig Begrundelse for at udskrive en Skat som den foreslaaede, og da navnlig ikke, naar det drejer sig om en direkte Skat, som man til enhver Tid kan udskrive og til enhver Tid faa det Beløb ud af, som man vil.

Jeg maa slutte med at sige, at jeg ikke finder, der for Øjeblikket er tilstrækkelig Begrundelse til yderligere at belaste Befolkningen med direkte Skatter, og jeg maa gentage, hvad det ærede Medlem Hr. Amby ogsaa understregede, at man ikke maa være blind for, at man ved at sætte disse Skatter meget højt op, berøver de Mennesker, som vil bruge deres Penge til Udvidelse af deres Virksomhed, Muligheden for at kunne gøre det, og det vil igen betyde, at man i hvert Fald medvirker til at formindske Mulighederne for Merbeskæftigelse. Saa vist som jeg anser Beskæftigelsesproblemet for at være langt det vigtigste, ja, det alt overskyggende af alle foreliggende, tror jeg,

at man ved at gøre sligt begaar en for det hele Samfund uheldig Handling.

Jørgen Jørgensen: Hvis det ærede Medlem Hr. Clausager kunde klare Sagen med at fortælle Historier, selv om det saa var Røverhistorier, saa vilde han, det indrømmer jeg, have gode Chancer, men dermed lader dette Problem sig nu ikke klare.

Det ærede Medlem vender stadig tilbage til, at han helst vilde have en Ekstraskat paa dem, som havde haft særlige Fortjenester paa Grund af de nuværende Restriktioner. Deri har vi jo været enige, men jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem kunde give nogen som helst praktisk Anvisning paa, hvorledes det skulde gennemføres. Det ærede Medlem har i Udvalget bøjet sig for Finansministerens Argumenter for, at det ikke var muligt at finde Former for en saadan Beskatning, men hvorfor vedbliver det ærede Medlem saa at tale derom, naar han baade her og i Udvalget har erkendt, at det er fuldkommen umuligt at gennemføre?

Det ærede Medlem siger stadig, at Skat paa de store Indkomster er en Skat paa et lille Udsnit af Befolkningen. Det ærede Medlem har været med til at gennemføre en Skattelov med en stærk Progression, som han selv siger, hvor de store Indkomster betaler forholdsvis mere end de smaa. Det ærede Medlem foreslaar at udskrive det samme Beløb som vi gennem Ekstraskat, hvor der skal være en Lettelse for Indkomster under 10 000 Kr., men ingen Lettelse for alle Indkomster over 10 000 Kr. Er der saa meget Mening i at staa op her og sige, at det, der her foreslaas, er noget af det værste, der overhovedet kan tænkes? Naar Venstre derimod har foreslaaet noget tilsvarende, er det udmærket rigtigt. Det ærede Medlem kan naturligvis sige, at Progressionen i den Skattelov, vi har, er for stærk, og jeg forstod jo, at det ærede Medlem allerede begyndte at gøre Undskyldning over for de Konservative, fordi han var gaaet med til at sætte Grænsen ved de 10 000 Kr. Men dette er foreløbig en Ekstraskat, og det, jeg har gjort gældende, er, at paa en Tid, hvor mange Mennesker har ondt ved at skaffe den nødvendige Indtægt til Livets Ophold, er der saglig Begrundelse for at kræve, at de Folk, der er saa gunstigt stillede, at de har en stor Indtægt, skal betale en Ekstraskat. Det er det samme, det ærede Medlem vil gøre over for dem, der har tjent ved de gennemførte Restriktioner.